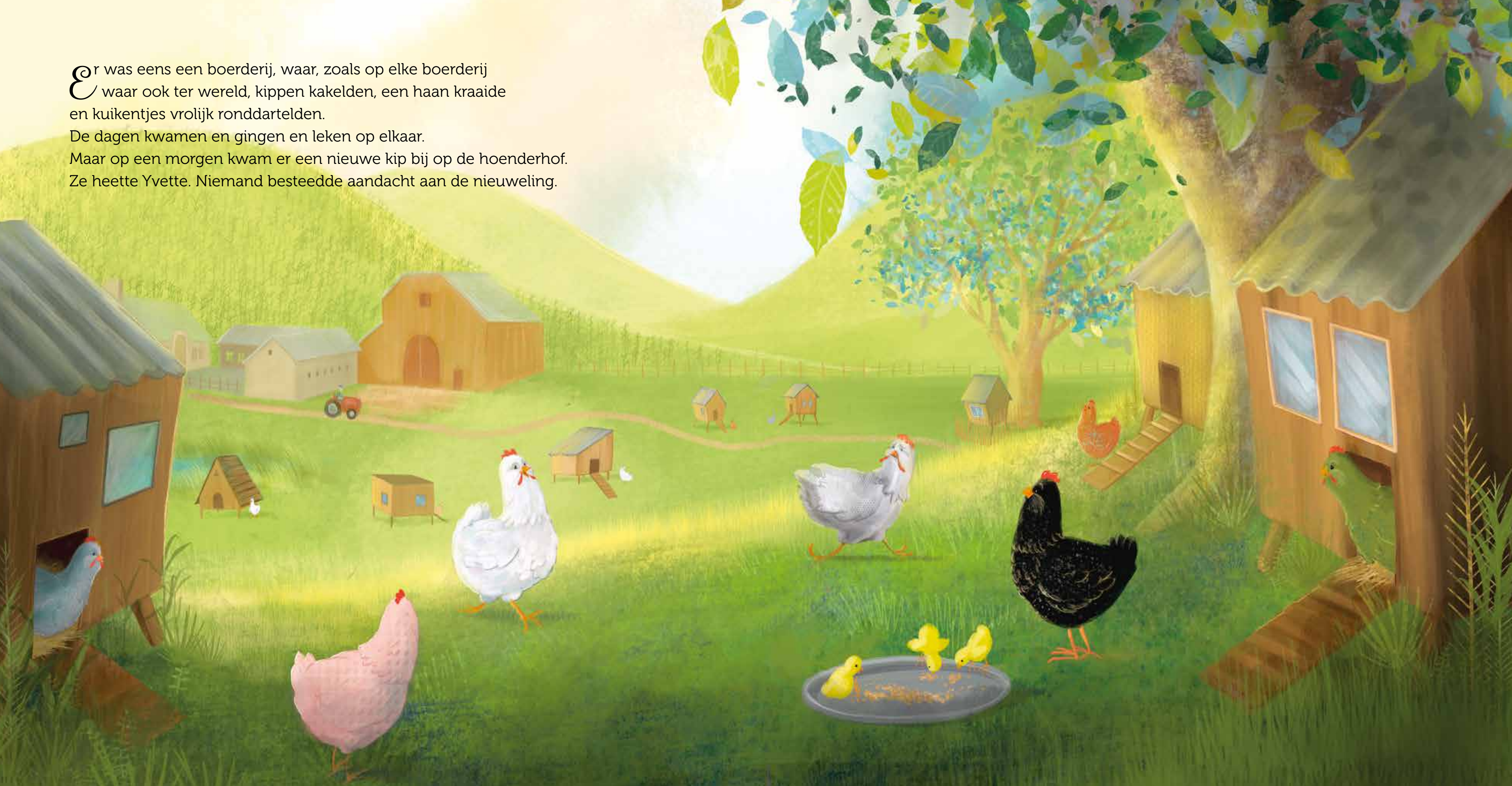

Er was eens een boerderij, waar, zoals op elke boerderij
waar ook ter wereld, kippen kakelden, een haan kraaide
en kuikentjes vrolijk rondtolden.

De dagen kwamen en gingen en leken op elkaar.

Maar op een morgen kwam er een nieuwe kip bij op de hoenderhof.

Ze heette Yvette. Niemand besteedde aandacht aan de nieuweling.

Yvette was de hele dag bezig met zich mooi te maken: tussen haar veren knoopte ze linten in alle kleuren van de regenboog. Toen ze klaar was, ging ze wandelen. Nu keken de andere kippen wél naar haar. 'Kijk nu eens, hoe ziet die eruit! Wat een rare kleurenkip!' fluisterden ze tegen elkaar. Elke keer als Yvette voorbijkwam, kakelden ze luidruchtig als teken van afgunst. Yvette dacht dat ze zo'n lawaai maakten uit bewondering.

